

РЕШЕНИЕ

№ 22060

гр. София, 01.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21 състав, в публично заседание на 10.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елена Попова

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **7257** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.26, ал.11 от Закона за чужденците в Република България, вр. чл.145 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.
Образувано е по жалба от 12.07.2024г. от Е. Р., [дата на раждане] , гражданин на И., чрез адв. Г. З.-М. срещу отказ №5365р-1779/27.06.2024г. на Директора на Областна дирекция на МВР-Б. за издаване на разрешение за продължително пребиваване в Р България на основание чл.26 ал.2 вр. чл.24 ал.1 т.2 ЗЧРБ.

В жалбата срещу отказ №5365р-1779/27.06.2024г. на Директора на Областна дирекция на МВР-Б. са изложени твърдения, че оспорваният акт е неправилен, незаконосъобразен и немотивиран, тъй като не е съобразена изцяло фактическата обстановка -в разглеждания период в дружеството е имало голямо текучество на кадри и това съвпаднало с подаване на искането на жалбоподателя за издаване на разрешение за продължително пребиваване. Счита, че не е допуснато неизпълнение на задължението по чл.24 ал.1 т.2 ЗЧРБ, тъй като дружеството за разглеждания период е имало назначени най-малко десет броя работници. Моли съдът да постанови решение, с което да отмени оспорения отказ.

Ответникът, редовно призован за съдебно заседание, не изпраща представител и не ангажира становище по жалбата.

Софийска градска прокуратура, изразява становище за неоснователност на жалбата..

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото

доказателства, ведно с доводите, възраженията и изразените становища на страните, приема за установено следното:

Административното производство е започнало по подадено в Областна дирекция „Миграция“ –гр. Б. заявление рег. № 536500-2259/10.06.2024г., на Е. Р., [дата на раждане], гражданин на И., за предоставяне на право на продължително пребиваване на чужденец в Република България на основание чл.24, ал.1, т.2 от Закона за чужденците в Република България /ЗЧРБ/. Към заявлението са приложени: копие от паспорт, документ за платена такса, медицинска застраховка, декларация за жилище, банково удостоверение, удостоверение от НАП ТД С. офис Б., че Р. няма задължения, справка от НАП с данни за осигуряване на „ЕКО БУЛ БУЛСТАТ“ ООД, удостоверение от НАП относно „ЕКО БУЛ КОНСУЛТ“ ООД за всички действащи трудови договори за периода от 01.05.2023г. до 31.05.2024г., удостоверение от Агенцията по вписванията за „ЕКО БУЛ КОНСУЛТ“ ООД, видно от което Е. Р. е съдружник в дружеството, справка за сключвани, изменени и прекратени трудови договори и уведомления за промяна на работодател за „ЕКО БУЛ КОНСУЛТ“ ООД –л.29 и сл.

По служебен път е приложена справка за пътуване на лице-чужд гражданин /л.57/.

Приложено е положително становище на ДА "Национална сигурност", с което Агенцията не възразява лицето да получи разрешение за постоянно пребиваване /л.58/ След обсъждане на събраните в хода на административното производство доказателства, Директорът на ОДМВР-Б. е издал обжалвания отказ №5365р-1779/27.06.2024г. за издаване на разрешение за продължително пребиваване в Република България на Е. Р. по негово заявление рег. № 536500-2259/10.06.2024г., на основание чл.26 ал.2 вр. чл.24 ал.1 т.2 ЗЧРБ. С оспорваното решение е прието, че не е изпълнено изискването на чл.24 ал.1 т.2 ЗЧРБ, тъй като за периода от предоставения му статут на продължително пребиваване в България на 11.09.2023г. до 24.06.2024г. дружеството „ЕКО БУЛ КОНСУЛТ“ ООД не е поддържало необходимия брой от 10 работници български граждани, тъй като в дружеството са назначени девет работници български граждани, като само за четирима от тях са спазени изискванията като са били назначени през предходните 12 месеца.

При така установената фактическа обстановка, настоящият състав на Административен съд София-град прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежна страна, при наличие на правен интерес по смисъла на чл.147, ал.1 от АПК, срещу индивидуален административен акт, който пряко засяга права и законни интереси на жалбоподателя, поради което жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

Оспореното решение, е издадено от компетентен орган – Директора на Областна дирекция на МВР –гр. Б., съобразно разпоредбата на чл. 25, ал. 3 изр.2 от ЗЧРБ, като са представени доказателства в тази насока-по делото е приобщено удостоверение от ОД МВР Б., видно от което старши комисар Д. Д. е преназначен на длъжността Директор на ОДМВР Б., считано от 29.03.2024г..

Решението е издадено спазване на установената форма по чл. 59, ал. 1 АПК със задължителните реквизити в ал. 2, т. 1-8 АПК и мотивирано от фактическа и правна страна по смисъла на чл.59, ал.2, т.4 АПК – отказ по на основание чл.26 ал.2 вр. чл.24 ал.1 т.2 ЗЧРБ.

Липсват данни за допуснати в хода на административното производство съществени

процесуални нарушения – такива, които съществено са ограничили правото на защита на засегнатото лице или ако не бяха допуснати, органът би постановил решение в противен смисъл.

Спорът между страните е изцяло материалноправен – относно приложението на основанието по чл.26 ал.2 вр. чл.24 ал.1 т.2 ЗЧРБ.

В § 3а от ДР на ЗЧРБ е дадено легално определение на "Разрешение за пребиваване", според която то е всяко разрешение за пребиваване, издадено от компетентните органи на Министерството на вътрешните работи в съответствие с единния формат, установен с Регламент (ЕО) № 1030/2002 на Съвета от 13 юни 2002 г. относно единния формат на разрешенията за пребиваване за гражданите на трети страни.

Съгласно разпоредбата на чл. 24, ал. 1, т. 2 от ЗЧРБ, "разрешение за продължително пребиваване могат да получат и чужденците, които притежават виза по чл. 15, ал. 1 и "осъществяват търговска дейност в страната по законоустановения ред, като в резултат на тази дейност са разкрити най-малко 10 работни места на пълно работно време за български граждани, поддържани за срока на пребиваването, освен когато е уговорено друго в международен договор, ратифициран, обнародван и влязъл в сила за Република България, като изискването е валидно за всеки един съдружник поотделно; същите условия се прилагат и за всеки управител поотделно".

Правилно и законосъобразно административният орган е приел, че жалбоподателят Е. Р. не отговаря на законовите изисквания на тази разпоредба. Безспорно е, че Р. е индиец по смисъла на чл. 2, ал. 1 ЗЧРБ и е със статут на продължително пребиваващ в страната чужденец, който има разрешение за пребиваване № 1029168/11.09.2023г., издадено от ОДМВР Б., на основание чл.24 ал.1 т.2 ЗЧРБ. На 10.06.2024 г. е подал заявление рег. № 536500-2259 за продължаване срока на пребиваване в Република България. Заявлението е разгледано заедно с приложените към него документи, съгласно разпоредбата на чл. 16, ал. 1 във връзка с чл. 14, ал. 1 от Правилник за прилагане на Закона за чужденците в Република България (ППЗЧРБ). От доказателствата по делото се установява, че административният орган е издал акта си след изясняване на фактите и обстоятелствата от значение за процесния случай. Административният орган не е нарушил разпоредбата на чл. 35 от АПК, не е пропуснал да изследва всички факти в заявлението на чужденеца за продължаване на срока на пребиваване в Република България. В тази връзка не се споделят възраженията, че оспорваният отказ е издаден при неизяснена фактическа обстановка. За осъществяване на фактическия състав на чл. 24, ал. 1, т. 2 ЗЧРБ е необходимо разкритите 10 работни места да бъдат реално заети от български граждани, които да престират работна сила с всички произтичащи от това последици, за срока на пребиваването, т. е. за целия престой, а не само за отделни месеци от него. Посоченото правило кореспондира с разпоредбата на чл. 16, ал. 2, т. 2 от ППЗЧРБ.

По делото е приложена справка за сключвани, изменени и прекратени трудови договори и уведомления за промяна на работодател за „ЕКО БУЛ КОНСУЛТ“ ООД дружеството „ЕКО БУЛ КОНСУЛТ“ ООД –л.29 и сл., видно от която дружеството не е поддържало необходимия брой от 10 работници български граждани, тъй като в дружеството са назначени девет работници български граждани, като само за четирима от тях са спазени изискванията като са били назначени през предходните 12 месеца.

В този смисъл по отношение на Е. Р. е отпаднала една от кумулативно изискуеми от чл. 24, ал. 1, т. 2 ЗЧРБ предпоставки - упражняване на търговска дейност, в резултат

на която са наети по трудово правоотношение 10 български граждани, поддържани за срока на неговото пребиваване. Следователно са били налице предпоставките за издаване на атакувания отказ.

Ето защо следва да се приеме, че административният орган е доказал основанието за издаване на оспорената заповед, а именно- липса на 10 реално работни места, които са реално заети от български граждани, които да престират работна сила за срока на пребиваването. Предвид изложеното съдът намира за обоснован извода на административния орган, че в конкретния случай по отношение на молителя не са били налице нормативно установените изисквания за предоставяне право на продължително пребиваване в РБългария.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав приема, че подадената жалба следва да се отхвърли като неоснователна. Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган, при спазване на установената форма, в съответствие с целта на закона, като са спазени материалноправните разпоредби и без да е налице съществено нарушение на административнопроизводствените правила.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение, 21-ви състав:

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба от 12.07.2024г. от Е. Р., [дата на раждане] , гражданин на И., чрез адв. Г. З.-М. срещу отказ №5365р-1779/27.06.2024г. на Директора на Областна дирекция на МВР-Б. за издаване на разрешение за продължително пребиваване в Р България на основание чл.26 ал.2 вр. чл.24 ал.1 т.2 ЗЧРБ.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: